

INTERVIEW Op latere leeftijd wordt Venhuizer Wim Zürlohe tot priester gewijd

Tachtig jaar en priester: 'Heb energie van een tiener'

Zelfs de paus moest er zijn zegen aan geven. Want het komt vrijwel nooit voor dat iemand op tachtigjarige leeftijd tot priester wordt gewijd. Wim Zürlohe uit Venhuizen valt op 28 oktober die eer ten deel. „Ik heb de energie van een tiener.”

Leo Blank
l.blank@mediahuis.nl

Venhuizen ■ Het kwam voor de hoofdpersoon zelf als een volslagen verrassing. Eind augustus 2022 vertelde bisschop Jan Hendriks hem hoogstpersoonlijk het heuglijke nieuws toen de Venhuizer op audientie was. Zürlohe, in 1943 geboren in Haarlem, was drie jaar eerder tot diaken gewijd, assistent van de priester.

„Ik was overdonderd. Maar ook ontzettend blij. Geestelijken gaan op 75-jarige leeftijd met pensioen. Gewoonlijk is een wijding gebonden aan een grens van zestig tot 65 jaar. In mijn omgeving had ik aangegeven dat het priesterschap beter bij me past. Dat heeft zeker geholpen”, vermoedt Wim Zürlohe.

Katholiek nest

Hij groeide op een katholiek nest van vijf kinderen. Twee tantes werden non, een oom pastor in Den Haag. Wim, de jongste, was nooit misdienaar zoals zijn broer dat wel was. „Ik had meer belangstelling voor voetbal bij DSS en Renova.” Niettemin was het vanzelfsprekend dat hij op het Mendelcollege van de peters Augustijnen middelbaar onderwijs volgde.

Daarna stapte hij in het bedrijfsleven, in administratieve functies bij V & D en BankGiroCentrale in Amsterdam. Als CEO Documental Processing in Leusden had Zürlohe de leiding over zeshonderd mensen.

In 2003 ging hij met pensioen. Met zijn vrouw Astrid, die hij bij V&D ontmoette, zouden er mooie wereldreizen gemaakt worden. Tenminste, zo hadden beiden bedacht. Het leven nam een geheel andere wending, blikt Wim terug: „In 1970 kochten we een huis in Bovenkarspel. Daarvoor woonden we na ons huwelijk in hartje Amsterdam. In 1993 kochten we een mooi huis met tuin in Venhuizen. Maar Astrid werd ziek, ze leed aan vasculaire dementie. In plaats van reizen was ik zeven jaar mantelzorger. Het was een moeilijke, maar dankbare periode.”

Diep in de put

Wim zat na haar dood in 2012 diep in de put. Achteraf was het Astrid die hem op het spoor zette van de kerk, beseft hij: „Ik zat 's nachts vaak aan haar bed. Ik las veel in de bijbel. 'Ga

Wim Zürlohe.

FOTO MARCEL ROB

„
Ik denk soms:
waar begin ik
aan? Ik
vertrouw op
onze lieve Heer

terug naar de kerk, daar hoor je’, zei ze.” Ze hadden geen kinderen.

Op zeventigjarige leeftijd pakte Wim een studie theologie op bij het evangelisch kerkgenootschap in Zwijndrecht. Die werd gevolgd door een opleiding tot diaken of catechist op het Bonifatius College in Vogelzang. „Drie jaar geleden werd ik door bisschop Hendriks gewijd tot diaken. Ik kreeg een aanstelling in

West-Friesland Zuidoost. Ik werk in Enkhuizen, Bovenkarspel en Grootebroek. Kapelaan Peter Piets en ik vormen een goed team.”

Rug toegekeerd

Als diaken richt Wim zijn aandacht vooral op parochianen, juist op hen die het moeilijk hebben in het leven en soms de kerk de rug hebben toegekeerd. Hij biedt ze een luisterend oor en praktische en morele steun. Dat is gelijk ook het verschil met een priester, die meer kerkelijke bevoegdheden heeft en voorganger is in de eucharistieviering. Een priester of kapelaan neemt de biecht af en dient het heilig olie toe aan zieken en stervenden.

Tussendoor was Wim Zürlohe actief in de Lucasparochie in Venhuizen. Als voorzitter van de parochieraad en lid van de liturgiegroep. Als lekenvoorganger ging hij voor in vieringen. Ook bij de Matteüsparochie in Hoorn liet hij zijn gezicht zien, onder meer tijdens de oecumenische diensten en pinksterpelgrimage.

Boze parochianen

Eind deze maand volgt het hoogtepunt. Wim wordt gewijd tot priester. Het celibaat schrijft geheelonthouding voor. Doordat zijn vrouw

is overleden, voldoet hij aan de regel om ongetrouwd te zijn.

Zijn kerk gaat door diepe dalen. Gebouwen moeten sluiten bij gebrek aan bezoekers, vrijwilligers en geld. Juist op de dag (zondag 29 oktober) dat hij zijn eerste eucharistieviering leidt, vertrekken bussen met voze parochianen naar Haarlem om aan de bisschop duidelijk te maken dat ze het oneens zijn met de procedure die moet uitmonden in kerk-sluitingen.

Wim Zürlohe houdt zich op de vlakte: „Dit is een zaak van het regiobestuur. Het is mijn taak parochianen te steunen bij maatregelen die veel verdriet met zich meebrengen. We mogen de ogen niet sluiten voor maatschappelijke ontwikkelingen. Als kerk moeten we hier een weg in vinden.”

Zijn hobby's bieden ruimte tot nadenken: tuinieren, golfen, voetbal kijken op tv. En af en toe genieten van een glaasje rode wijn.

Hoe hij zichzelf als priester gaat opstellen? „Geen idee. Ik kan goed luisteren. Mijn zwakke punt is dat ik vrij snel nerveus word. Maar ik kan heel goed omgaan met mensen. Ik denk soms: waar begin ik aan? Ik vertrouw op onze lieve Heer. Die zorgt ervoor dat alles goed zal komen.”

Priesterwijding

De priesterwijding van Wim Zürlohe is op zaterdag 28 oktober (10.30 uur) in de Martinuskerk in Bovenkarspel. Op zondag 29 oktober (10 uur) gaat hij voor als priester voor in de eucharistieviering in de Lucaskerk in Venhuizen.